

θὸν τῷ ἰδόντι· ὑπέρτερος γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ ἔσται καὶ καταφρονήσει αὐτοῦ. [καὶ] φίλον δὲ ὁ περαίνων εἰς ἔχθραν
 αὐτῷ καταστήσεται βλαβέντι πρότερον ὑπ' αὐτοῦ. ὁ περὶ 79
 μητρὸς λόγος [περὶ ἀφροδίσιων] <ῶν> ποιίλος καὶ πολυ-
 5 μερῆς καὶ πολλὴν ἐπιδεχόμενος διαιρεσιν πολλοὺς τῶν
 ὄνειροκριτῶν διέφυγεν. ἔχει δὲ ὅδε. οὐχ ἡ μίξις αὐτὴ καθ'
 ἔαυτὴν ἴκανή ἔστι τὰ σημαινόμενα δεῖξαι, ἀλλὰ καὶ αἱ
 συμπλοκαὶ καὶ τὰ σχῆματα τῶν σωμάτων διάφορα ὄντα
 διαφόρους τὰς ἀποβάσεις ποιεῖ. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς
 10 σύγχρωτα περαινομένης καὶ ἄμα ζώσης λεκτέον, ἐπειδὴ
 καὶ ἡ ζῶσα οὐ τὰ αὐτὰ τῇ νεκρᾷ σημαίνει. εἴ τις οὖν τὴν ἔαυ-
 τοῦ μητέρα σύγχρωτα, ὅπερ καὶ κατὰ φύσιν τινὲς λέγουνσι,
 <καὶ> ζῶσαν ἔτι περαινοι, εἰ μὲν εἴη [ἔτι] <αὐτῷ δ> πατὴρ
 ἐρρωμένος, ἔχθρα αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα ἔσται διὰ τὴν
 15 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γινομένην ζηλοτυπίαν [ἢ
 μᾶλλον ἀν ἐπὶ τούτων γένοιτο]. εἰ δὲ νοσῶν ὁ πατὴρ τύχοι,
 τεθνήξεται. <δ γὰρ> Ἰδὼν τὸν ὄνειρον προστήσεται τῆς
 μητρὸς νίδιος ἄμα καὶ ἀνήρ. ἀγαθὸν δὲ παντὶ χειροτέχνῃ
 καὶ ἐργοπόνῳ· καὶ γὰρ τὴν τέχνην μητέρα καλεῖν ἔθος
 20 ἔστι, τὸ δὲ ταύτη πλησιάζειν τί ἀν εἴη ἄλλο ἢ τὸ μὴ σχο-
 λῆν <ἔχειν> ἄλλ' ἀπὸ τῆς τέχνης πορίζειν; ἀγαθὸν δὲ
 καὶ παντὶ δημαγωγῷ καὶ πολιτευτῇ· σημαίνει γὰρ τὴν
 πατρίδα ἡ μήτηρ. ὥσπερ οὖν ὁ μιγνύμενος κατὰ νόμον